

DUCHOVNÉ OZVENY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník VI.

September 2003

číslo 9

Návšteva

O niekoľko dní by malo Slovensko privítať hlavu Cirkvi, nástupcu apoštola Petra pápeža Jána Pavla II. Keď som sledoval komentáre novin a televízie, tak mi ho trochu prišlo ľúto. Až tak, že keby to bolo na mne, tak by som mu asi poradil, aby radšej nechodil. Chvilami sa totiž zdalo, akoby išlo čisto o peniaze – kto koľko z toho dostane, koľko nás to bude stáť... Dá sa to vidieť z rôznych uhlov: môžeme hovoriť o tom, že je to na pozvanie štátnych predstaviteľov, že cesty, ktoré sa vďaka jeho návšteve urobia, si nezoberie so sebou, že je to naozaj kopa peňazí, že by to slovenská cirkev nemala preexponovať vecami, ktoré sú zbytočne nákladné... To, čo mi prišlo smutné je, že mi tam chýba niečo čisté, normálne, pokojné... Každá návšteva, ktorú dostaneme do domu, aj niečo stojí, ale ak by to bolo iba o výdavkoch, tak sa stratilo niečo ľudské. A to ľudské sa mi zdá stále najpodstatnejšie. Predpokladám, že po jeho návšteve sa polemika ešte viacej vyostrie. Ale to, čo by som tu rád odovzdal je, aby sme si v živote podržali aj nezištné, čisté a ľudské veci – či voči pápežovi, či voči najbližším.

Peter Cibira

Obraz smútiacej Matky Božej

Slečna Lee Tidwellová namalovala jej obraz takto:

Žiara jej srdca je znakom nesmiernej lásky voči všetkým deťom, no predovšetkým voči tým, ktoré boli zabitú skôr, ako sa narodili. Nad nimi roní slzy, ktoré spôsobujú čierne kruhy okolo jej krásnych očí, ako uprene hľadajú na dieťaťko na dlani.

Nechty na prstoch sú poznačené zbytkami z odpadových košov a popola, z ktorého vyhrabala tieto usmrtené, nenarodené neviniatka. Dieťaťko je poznačené krvavými ranami na rukách, nohách a hrudi. Nad ním žalostí silueta anjela. Plače, že stratil svojho budúceho chránenca.

Okolo hlavy smutnej Matky žiari desať hviezd, ktoré nám majú pripomínať časť ruženca obetovaného za tieto umlčané deti. Jasná hviezda nad anjelom predstavuje betlehenskú hviezdu. Pod dieťaťkom na dlani vidieť náznak našej modrej planéty, ktorá sa zahmlieva a na ktorej sa deje tak veľké zlo - potraty. Zložené ruky nás pobádajú k modlitbe.

Americký arcibiskup Fulton Sheen vyzval veriacich, aby robili duchovnú adopciu nenarodeného dieťaťa. V čom táto adopcia spočíva? Chce zachrániť takto adoptované dieťa pred smrťou, aby mu bolo dovolené narodiť sa. Odporúča počas jedného roka denne sa modliť:

*Ježiš, Mária, Jozef,
veľmi vás milujem a prosím vás,
zachráňte život ešte nenarodeného dieťaťa,
ktoré som si duchovne adoptoval(a),
a ktoré je v nebezpečenstve smrti potratom.*

Duchovné adoptovanie:

*Ja sa zaväzujem duchovne si adoptovať
nenarodené dieťa, ktoré je v nebezpečenstve smrti
potratom v tomto roku. Budem sa modliť za moje
adoptované dieťa každý deň, a aby toto zlo bolo
odstránené z celého sveta.*

Uchovajte si tento doklad vo vašej modlitebnej knižke, alebo na mieste, ktoré vám bude pripomínať váš záväzok.

Apoštolát modlitby na mesiac september:

- **Všeobecný:** Aby krajiny, ktoré trpia vojnou, terorizmom a násilím našli cestu k zmiereniu, svornosti a pokoju.
- **Misijný:** Aby kresťanské spoločenstvá strednej Ázie žijúce uprostred národov s inými náboženskými tradíciami činným svedectvom svojej viery prispievali k šíreniu radostnej zvesti o Božom kráľovstve.
- **Úmysel KBS:** Za mládež, aby radostne prijímala kresťanskú formáciu podľa učenia Učiteľského úradu Cirkvi.

Okamih detí

Keby som mal vybrať jeden dar, ktorý môžem dať svojim deťom, tak určite zvolím dar sebaúcty. Bez sebaúcty chradneme. Ak jej máme dostatok, prekvitáme.

Žiaľ, sebaúctu nemáme zakódovanú v génoch, ani je nemôžeme primiešať ako zázračný elixír do dojčenskej výživy. Nech uznáva pocity našich detí koľkoľvek učiteľov, priateľov alebo dokonca terapeutov, skutočný zmysel pre sebaúctu im môžeme dať iba my, ich rodičia.

Sebaúcta rastie alebo sa znižuje v každom okamihu nášho života prostredníctvom reakcií druhých.

Keď máme hlboký zmysel pre sebaúctu, sme takmer nepremožiteľní. Nech sa deje čokoľvek, vieme, že sme dobrí a schopní, že dokážeme urobiť, čo chceme. Máme zásobu vnútornej sily. V každej situácii a v každom styku reagujeme otvorene, nie so strachom, dávame a neberieme, zameriavame sa na svoje silné, nie slabé stránky. V danej situácii vidíme príležitosť na úspech, nie príležitosť na neúspech.

Vďaka hlbokému zmyslu pre sebaúctu sa ustavične vyvíjame. Sebaúcta sa prejavuje vo všetkom, čo robíme: v myslení, konaní i vo vzťahoch s druhými.

Prichádzam do styku s veľkými i malými firmami a spoločnosťami a vidím, že problémy, ktoré im bránia v úspechu, nespôsobuje sama firma či spoločnosť. Poznate to, ako sa zamestnanci radi sťažujú: „Táto firma je ako stojatá voda... Táto spoločnosť si neváži našu prácu... Zamestnancom sa jednoducho nechce robiť...“

Firma alebo spoločnosť sama osebe nemôže urobiť pre nikoho nič, zato ľudia áno. Zistil som, že úspech akejkoľvek obchodnej firmy a spoločnosti je priamo úmerný vlastnostiam, hodnotám a zásadám, ktoré vyznáva každý jeden zamestnanec, a atmosfére, ktorú spoločnosť vytvára, aby tieto vlastnosti rozvíjala. Zdravá dávka sebaúcty je predpokladom nielen dobrej rodiny, ale aj toho, že vaše dieťa sa stane dobrým pracovníkom, nech robí čokoľvek.

Som hrdá na svoje deti, hovorí Debbie. Človek vždy dostane to, čo chce. Ak svojomu dieťaťu hovoríte, že je hlúpe a neschopné, budete mať hlúpe a neschopné dieťa. Ja som vždy svojim deťom hovorila, že sú schopné, že som na ne hrdá, že môžu uspieť vo všetkom, do čoho sa pustia.

Predstavte si, že vaše dieťa sa ocitne v spoločnosti detí, ktoré kradnú, pijú alkohol, alebo berú drogy. Ak viete, že vaše dieťa má hlboký zmysel pre sebaúctu, nemusíte sa báť toho, ako sa zachová. Aj tak to nemôžete ovplyvniť. Môžete však svojomu dieťaťu pripomenúť, aké by to bolo skvelé a aké šťastné by boli napokon tieto deti, keby sa mu podarilo presvedčiť ich o svojich hodnotách.

Keď Marcia pride do školy pre svoju dcéru Abby, vždy sa jej pýta: „Ako si sa mala? Zažila si dnes niečo pekné?“

„Vedela som, že sme urobili veľký pokrok, keď bola Abby v druhej triede a jedného dňa povedala: ‘Učiteľ mi dnes dal pochvalu. Ale vieš čo, mama, nezáleží na tom, či mi dal pochvalu alebo nie, lebo viem, že mám dnes za sebou dobrú prácu.’“

“Na základne škole využívajú učitelia všetky možné prostriedky, aby deti povzbudili a jedným z nich sú aj pochvaly,” vysvetľovala Marcia. “Podstatné však je, aby sa dieťa vedelo samo ohodnotiť. A moja dcéra to vie. Ohodnotila sa ešte predtým, ako ju učiteľ pochválil.”

Lahko zbadáte, ktoré deti nemajú dostatok sebaúcty. Sú to tie večne nemehlá na ihrisku, smoliari v škole i mimo nej. Sú to deti, ktoré nedokončia strednú školu a stávajú sa z nich uličníci, ktorí sa opijajú a berú drogy, jazdia šialenou rýchlosťou na autách. Sú to dospelí, ktorí premárnia každú lepšiu pracovnú príležitosť, lebo si myslia, že nie sú dosť dobrí, ktorí musia zhadzovať druhých, aby sa sami cítili dôležití, sú to tí, ktorí ustavične hľadajú na druhých “škrvny”. Sú to rodičia, ktorí nevedia dobré vlastnosti svojich detí, a takto to ide celá generácia.

Keď naozaj počúvame, čo deti hovoria, keď naozaj vnímame ich pocity, potvrdzujeme ich život a svet. Keď sami pestujeme svoju vlastnú sebaúctu, dieťa vidí, ako sa zlepšil náš život. Keď dávame dieťaťu pozitívne signály, pozdvihujeme jeho sebavedomie. Keď sa zameriavame na jeho dobré stránky, a nie na jeho slabiny, jeho sebaúcta môže iba rásť. Keď ho usmerňujeme pomocou otázok, a nie pomocou príkazov a zákazov, dieťa zistí, že má vlastné schopnosti, o ktorých by inak nemalo ani tušenia.

Spracované podľa: Steven W. Vanoy: *10 najväčších darov pre moje deti*, Slovenský spisovateľ, Bratislava 1999

O slobode

Pred časom mi jeden môj známy porozprával príbeh z knihy Caspara Hausera nazvanej Vysnívané mesto (Traumstadt). V tomto meste mali ľudia vysnívanú slobodu. Všetko bolo dovolené. Platil len jediný zákon, ten, ktorý tú slobodu zaručoval: keby bol niekto niekomu niečo prikázal alebo zakázal, dostal by trest smrti. Skupinka ľudí sa tam rozhodla vyrábať hlinené hrnce. Krásne spolupracovali a na konci výrobného procesu vychádzali hotové hrnce, len ich začať používať. Avšak na to miesto, kde výrobný proces

končil sa postavil jeden človek, ktorý tie hrnce raz za radom všetky rozbíjal.

Sú chvíle, keď sa zamýšľam nad ľudskou slobodou. Hlboko sa klaniam Bohu, že nám dal príkazy aj zákazy v podobe Desatora. aby nám pomohol vyhnúť sa situáciám z Vysnívaného mesta. A uľahčil nám život. Dal nám možnosť slobodne sa rozhodnúť, či Jeho príkazy a zákazy prijmeme v živote za svoje. Asi by všeličo zaujímavé vedeli porozprávať tí, ktorí majú skúsenosti s ich dodržiavaním.

A. B.

Jozef Izakovič

50. výročie kňazstva

V našom okolí vyrastal nenápadný, vzácny človek. V tichosti sa venoval službe Bohu a blížnym. V týchto dňoch oslávil zlaté kňazské jubileum. 17. augusta 2003 uplynulo 50 rokov, čo prijal za ťažkých okolností prenasledovania kňazskú vysviacku. Pripomeňme si základné údaje jeho života.

Náš jubilant sa narodil 14. marca 1923 v obci Dlhá, neďaleko Trnavy ako najstarší syn v rodine roľníka. Rodina sa postupne rozrastala - Jožkovi pribudlo päť sestier a najmladší brat. Bolo ich teda sedem súrodencov. Otec od detstva privykal najstaršieho na prácu a videl v ňom pomocníka pri starosti o obživu rodiny. Po mnohých modlitbách a naliehaniach jeho mamy dal konečne otec svoj súhlas, aby jeho prvorodený odišiel na výchovu k saleziánom do Šaštína. Po piatich rokoch strávených v Šaštíne nastupuje 7. augusta 1941 do noviciátu v Hronskom sv. Beňadiku.

Po skončení noviciátu si dokončieva gymnaziálne štúdiá v Trnave a po maturite v roku 1945 ostáva tri roky ako pedagogický asistent v Trnave na Kopánke.

V roku 1948 skladá večné rehoľné sľuby a začína štúdiá teológie vo Svätom Kríži nad Hronom. Jeho štúdiá boli prerušené likvidáciou reholí na Slovensku štátnou mocou a mladý seminarista Jozef sa spolu s ostatnými spolubratmi dostáva najprv do koncentračného tábora v Podolínci. Po niekoľkých mesiacoch je odvedený na vojenskú službu a v pomocných technických práporoch československej armády strávi dlhých 40 mesiacov vyplnených namáhavou fyzickou prácou a odolávaním tlaku prenasledovateľov. Pri živote ho držala pevná viera ale i neúnavné hľadanie možností ako rozvíjať svoj duchovný život a ako dokončiť svoje teologické štúdiá. Napriek všetkým prekážkam sa mu to podarilo a tak 17. augusta 1953 ho vo svojom byte v Bratislavskej Petržalke tajný biskup jezuita Ján Chryzostom Korec vysvätil za kňaza.

Po prepustení z vojenskej služby sa zamestnal v Bratislave a od roku 1954 z poverenia svojich

predstavených, ktorí boli v tom čase všetci vo väzení, sa začal stretávať s mladými spolubratmi i bývalými saleziánskymi chovancami a pomáhal im v duchovnom živote a v tajnej príprave na rehoľné zasvätenie. Ako magister novicov bez domu noviciátu pracoval don Izakovič celých 24 rokov. Najprv za veľkých bezpečnostných opatrení, tak, že sa s každým novicom stretával osobne, aby sa ani oni nepoznali medzi sebou. Po roku 1968 sa jednotlivé ročníky novicov už schádzajú

spoločne na chatách alebo po bytoch a využívajú voľné soboty a nedele na štúdium, spoločné modlitby a formáciu.

Vystrieda viacero zamestnaní, hľadajúc také, ktoré by mu najlepšie umožňovalo rozvíjať apoštolát a tajnú kňazskú činnosť. Pre potreby formácie preložil z taliančiny celý rad saleziánskych dokumentov a smerníc, ale i niekoľko životopisov.

Až koncom osemdesiatych rokov sa dostáva do oficiálnej pastorácie najprv ako správca farnosti Šišov pri Topoľčanoch, potom ako duchovný v komunite sestier Kongregácie Najsv. Spasiteľa v Adamovských Kochanovciach (december 1988 - apríl 1992), aby napokon od mája 1992

zakotvil v saleziánskom dome na Miletičovej ulici, kde žije doteraz.

Skromný, pracovitý, zapálený za don Boscovo dielo a za spásu duší prenášal oheň svojej pastoračnej lásky na nové generácie saleziánov. Osobitnú úlohu zohral aj v dejinách Inštitútu Dcéry Márie Pomocnice, pre ktoré bol dlhé roky duchovným vodcom a spovedníkom.

Boh mu dal milosť už za pozemského života vidieť početné duchovné potomstvo a po politickej zmene veľký rozkvet saleziánskeho diela. Veríme, že mu chystá aj neporušiteľnú odmenu vo večnosti. Zo srdca mu prajeme a vyprosujeme pre dni staroby potrebné zdravie, aby mohol prežiť ešte veľa radostných chvíľ vo svojej duchovnej rodine.

(vybraté zo slávnostnej homílie)

Vysviacka kaplnky

Navštívenia

Panny

Márie

Nedeľa, 6. júla 2003 bola pre našu farnosť sviatočnejšia ako inokedy. Jezuiti páter Vladimír Pavla a páter Emil Váni spolu s našim duchovným otcom v tento deň opätovne vysvätili kaplnku Navštívenia Panny Márie v Ružovej doline. Táto niekoľko mesiacov pred touto

vysviackou patrila majstrom odborníkom a tí z nej urobili kostolík, ktorý si nemôže nik, kto Ružovú dolinu navštívi, nevšimnúť. A tak poďakovanie za jej zrekonštruovanie patrí aj poslancovi NR SR, Tiborovi Mikušovi, starostovi obce Suchá nad Parnou, Ľudovítovi Štefánkovi ale tiež ostatným sponzorom, lebo bez ich finančných príspevkov by rekonštrukcia v tak krátkom čase nemohla byť uskutočnená.

Naše poďakovanie patrí i tým, ktorí pripravili okolie i samotnú kaplnku k slávnostnej svätej omši. Taktiež aj tým, čo sa zaslúžili o bohaté pohostenie po tejto slávnosti. K dobrej nálade prispelo i pekné počasie, čo umožnilo našej dychovke spolu so spevákmi ešte viac umocniť túto slávnostnú chvíľu.

H.T.

Prázdninové zamyslenie

Júl a august - čas dovolení, prázdnin, oddychu, cestovania, stretnutí priateľov, ale aj spoznania nových ľudí, nadviazania nových vzťahov. Spoznanie jedného človeka niekedy zmení pohľad na veci, o ktorých sme si mysleli, že sú nám jasné, alebo naopak, trápili sme sa nimi. Je šťastím stretnúť človeka chápujúceho, ochotného vypočuť si preňho možno nepodstatné problémy. Takéto vzťahy a poznania nás posúvajú ďalej. Stretáme sa však aj s ľuďmi arogantnými, pre ktorých ponížiť

človeka je úplne normálne a najvyššou hodnotou sú pre nich peniaze. Za ne si môžu kúpiť všetko. Alebo nie? Tí, ktorí zažili pekné chvíle s blízkymi ľuďmi, s ľuďmi o ktorých takmer s istotou vedia, že budú pri nich nielen v dobrom, ale aj v ťažkých chvíľach, vedia o čom to je. Jeden z týchto ľudí povedal, že je zvláštne, že človek sa dokáže zbavovať odpadkov bez problémov. Zahodí ich do koša bez výčitiek svedomia. Ale negatívnych zážitkov, toho zlého, čo nás v živote stretne, čo sa nabaľuje v našom vnútri sa zbavuje len ťažko. Je ťažko povedať si: „Toto je pre mňa nepodstatné, netýka sa ma to, takýto človek mi nemôže ublížiť.“ Ale dá sa to učiť. A aj takíto ľudia nás posúvajú ďalej, aj keď inak.

H.T.

Perfektný výlet na Jahodníku ...

V jeden pekný augustový deň sme sa všetci zhromaždili na zastávke oproti lekární. Nevedeli sme sa dočkať autobusu. Konečne prišiel, nasadli sme a naše nadšenie sa vo chvíli zmenšilo, pretože tam bolo veľmi dusno. Vystúpili sme a šli sme dlhou cestou k našej chate. Po hodine cesty sme sa usadili v dvoch chatách, vybalili sme sa a išli sme si kúpiť zmrzlinu. Peniaze sa nám rýchlo míňali, lebo sme boli v obchode každých päť minút. Poobede sme išli na prechádzku, zastali sme pri letnom tábore, posadali sme si do kruhu a hrali sme hru „telefón.“ Keď sa začalo stmievať, vrátili sme sa do chaty. Založili sme oheň a opekali sme. Keď sa blížila polnoc, väčší nám spravili v lese skúšku odvahy. Najlepší tam boli Jaro a teta Hela, ktorí na nás z ničoho nič vyskočili spoza stromov. Po skúške odvahy sme šli spať. Zobudili sme sa a na stole už boli raňajky. Keď sme sa najedli, hrali sme sa všelijaké hry. Po chvíľke nám povedali, že pôjdeme na 4 hodinovú turistiku. O 12.00 hod. sme vyrazili. Išli sme k jaskyni Driny a potom k Smolenickému zámku. Cesta tam a späť trvala štyri a pol hodiny. Keď sme sa vrátili, išli sme na

zmrzlinu a potom sme si opekali. Na Jahodník nás prišiel navštíviť aj pán farár. Keď nám väčší spravili skúšku odvahy, rozhodli sme sa, že spravíme aj my menší pre väčších. Na skúške sa zúčastnil aj pán farár. A miesto toho, aby sme my strašili jeho, strašil on nás. Keď sa skúška skončila, zistili sme, že nás prišli navštíviť redaktorky Slovenskej televízie. Chvíľu sme sa s nimi rozprávali a potom nám teta Hela rozprávala horory pri sviečkach. Išli sme spať, ale ťažko sa nám zaspávalo, lebo sme sa veľmi báli. Ráno o pol štvrtej sme sa snažili pomaľovať chalanov. Jaro sa robil, že spí a keď sme sa k nemu naklonili, tak nás naplašil, že sme si skoro hlavu o plafón buchli. Tak nám pokazil celú zábavu. A už začalo vychádzať slnko. Prezliekli sme sa a začali sme sa pomaly baliť. Ešte sme si zaspievali, poupratovali a išli sme na zastávku. Na tento výlet nikdy nezabudneme.

Marianka Babišová, Lujza Izakovičová
Kristínka Krajáčová, Lenka Galusová

Je tu september a s ním začiatok nového školského roku. Aby vám nebolo až tak smutno za prázdninami, prinášam vám pár vašich vtípov:

- Strýko Držgroš, našiel si už peňaženku?
- Nie. Našiel ju Dui.
- Tak čo potom hľadáš?
- Duia.

Goofy u krajčírca:

- Prosim si prešit' tie nohavice.
Sú také široké, že musím urobiť niekoľko krokov, aby sa pohli z miesta...

- Hej, mami! Dunčo vyhrýzol diery do koberca.
- Musíš toho psa potrestať.
- Už sa stalo, vyžral som mu miskú.

Pán Majer cestoval v novom elektromobile z Bratislavy do Modry.

Spotreboval elektrinu za 22 korún. Predlžovačka ho však stála 2000 Sk.

- Prineste mi kávu bez mlieka.
- Žiaľ mlieko sa minulo. Môže byť aj káva bez smotany?

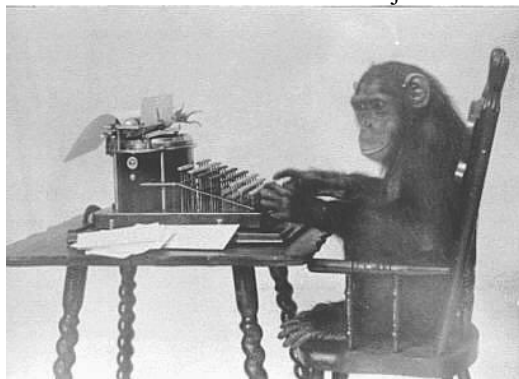
- Mladá učiteľka s hlbokým výstrihom na šatách vojde do triedy. Andrej s nej nespustí oči. Učiteľka mu povie:
- Ak neprestaneš civieť, dostaneš jednu!
 - Fantastické a druhú?

Pri raňajkách si mama všimne Jankove špinavé ruky a povie:

- S takými špinavými rukami nemôžeš ísť do školy!
- Dobre, mami. Keď chceš, tak do školy nepôjdem.

Janko oznamuje kamarátovi:

- Mal som už tri hodiny angličtiny.
- No a ako ti to ide?
- Výborne. Môžem sa už porozprávať s Angličanom, ktorý mal tri hodiny slovenčiny.

Viete, prečo chodí dnes toľko ľudí do kostola?
???????

Lebo Bohoslužby sú jediné služby, ktoré nezdražili.

Mamička, prečo Pán Boh vymyslel komáre?

Preto, synček, aby si sa občas vyfackal aj sám.....

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na september

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

5. septembra – 1. piatok v mesiaci

Suchá 18.00

6. septembra – 1. sobota v mesiaci,

Suchá 7.30

7. septembra – 23. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

8. septembra – Narodenie Panny Márie

Suchá 18.00

12. septembra – Meno Panny Márie

Suchá 18.00

14. septembra – 24. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 9.00;

Košolná 10.30 - slávnosť titulu kostola, hody

15. septembra – Sedembolestná Panna Mária

Suchá 18.00

21. septembra – 25. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

28. septembra – 26. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Júl a august v našej farnosti:

Zosnulí:

+ 30. 6., Mgr. Gabriela Kloknerová, Dlhá, 49.r.

+ 20. 7., Terézia Jarábková, Suchá, 91.r.

+ 29. 7., Helena Bakošová, Suchá, 63.r.

+ 30. 7., Mária Gáborová, Suchá, 81.r.

+ 3. 8., Rozália Bendová, Suchá, 77.r.

+ 4. 8., Jozefína Kolarovičová, Suchá, 80.r.

Pokrstení:

* 8. 4.2003, Dominik Zaťovič, Bratislava

*23. 7.2003, Nikola Slezáková, Košolná

*31. 7.2003, Matej Mišo, Suchá

* 9. 6.2003, Bianka Vizinová, Suchá

* 1. 8.2003, Alexandra Hudeková, Suchá

Sviatosť manželstva uzavreli:

26. 7., Ján Krupanský a Petra Hudeková, Suchá

2. 8., Jozef Dubovský a Lenka Vašková, Suchá

23. 8., Jozef Vandák a Beáta Gažová, Suchá

SEPTEMBER 2003

Cezročné obdobie

Po 1 Egid, opát

Ut 2 Ingrida

Št 3 Gregor Veľký, pápež, učiteľ Cirkvi

Št 4 Rozália

Pi 5 Viktorín

So 6 Zachariáš

Ne 7 23. Nedeľa v Cezročnom období

Po 8 Narodenie Panny Márie

Ut 9 Peter Claver, kňaz

Št 10 Mikuláš Tolestínsky

Št 11 Bystrík

Pi 12 Meno preblahoslavenej Panny Márie

So 13 Ján Zlatoústý, biskup, učiteľ Cirkvi

Ne 14 24. Nedeľa v Cezročnom období

Po 15 Sedembolestná Panna Mária

Ut 16 Kornel, pápež a Cyprián, biskup, mučeníci

Št 17 Róbert Bellarmin, biskup, učiteľ Cirkvi (Kántry)

Št 18 Jozef Kupertínsky

Pi 19 Január, biskup, mučeník (Kántry)

So 20 O.K.Taegon a P.Ch.Hasang a spol. muč. (Kántry)

Ne 21 25. Nedeľa v Cezročnom období

Po 22 Emerám, biskup, mučeník

Ut 23 Linus, pápež

Št 24 Panna Mária de Mercede

Št 25 Kleofáš

Pi 26 Kozma a Damián, mučeníci

So 27 Vincent z Pauly, kňaz

Ne 28 26. Nedeľa v Cezročnom období

Po 29 Michal, Gabriel, Rafael, archanjeli

Ut 30 Hieronym, kňaz, učiteľ Cirkvi

Výročia,

významné cirkevné akcie

9.9. biskupská vysviacka Mons. ThDr. František Tondra, diecézny biskup (1989), Spiš

9.9. biskupská vysviacka Mons. Dominik Kaľata, pomocný biskup vo Freiburgu (1955), Nemecko

15.9. biskupská vysviacka kardinál Jozef Tomko, bývalý prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov (1979), Rím

18.9. biskupská vysviacka Mons. ThDr. Marián Chovanec, pomocný biskup (1999), Nitra

25.9. biskupská vysviacka Mons. ThDr. Tomáš Galis, pomocný biskup (1999), Banská Bystrica

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44. Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok